

[Reedtz-Thott.]

ingen betydning mere, fordi værdiansættelsen nu foretages ud fra et andet grundlag end hartkorn eller matrikelskyld, der, som der står i bemærkningerne til lovforslaget, er et sammenfattende udtryk for jordarealers størrelse og naturlige frugtbarhed. Den har således ikke betydning ved vurderingen af jorden i købstæderne så lidt som i de sognekommuner, hvis udstyknings- og bebyggelsesmæssige forhold er af samme karakter som købstædernes.

Det ser ud til at være en rimelig foranstaltning, som det ikke kan koste meget at gennemføre, tværtimod kan det måske spare en del tid, for ikke at sige hovedbrud, ikke at skulle anføre, om et areal omfatter så og så mange tønder, skæpper, fjerdingkar og album. Det er efter min mening et spørgsmål, hvor rationel denne hartkornsansættelse efterhånden er, når man betænker, hvor meget jordstykkernes bonitet ændres gennem de grundforbedringer, som flere steder finder sted, uden at hartkornsansættelsen samme sted ændres. Jeg erindrere uden glæde de vanskelige regnestykker, man blev præsenteret for i underskolen, med hartkorn, der enten skulle lægges sammen eller trækkes fra hinanden. Jeg siger ikke, at det er disse besværligheder, der har ført til, at forvaltningsnævnets sekretariat har fremsendt en skrivelse, der har givet stødet til dette lovforslag, men jeg skal ikke nægte, at det for mig er en grund mere til at give den højtærede landbrugsminister min og mit partis tilslutning til en velvillig behandling af det foreliggende lovforslag.

Lovforslaget om ændringer i lov om udstykning og sammenlægning m. m. af faste ejendomme er straks noget vanskeligere. I § 1 fastslås det, at udstykning i fremtiden kan nægtes approbation i en række tilfælde, hvor udstykning ikke er i overensstemmelse med den godkendte byplanvedtægt, med vejlovgivningens bestemmelser, med fredningskendelser eller enkelte andre forhold. I og for sig skulle det synes rimeligt, at der gives myndighederne mulighed for at nægte tilladelse til, at gældende bestemmelser brydes, og det har undret mig, at det ikke har været tilfældet hele tiden.

Lovforslagets § 2 har med det lige omtalte forslag om bortfald af hartkorn at gøre, medens andre bestemmelser i lovforslaget

tager sigte på at bringe udstykningsloven i overensstemmelse med de nye regler i den sidste år gennemførte lov om bestyrelsen af de offentlige veje.

I det hele tager lovforslaget sigte på en række praktiske forhold. Som det ærede medlem hr. Carl Petersen nævnte, stiller hegnsloven noget videregående habilitetskrav til medlemmer af hegnsynet end dem, der efter udstykningsloven stilles til landinspektøren og de hegnsynsmænd, som deltager i en skelsætningsforretning. Hegnslovens habilitetskrav foreslås nu indført for boniteringsmænd og for landinspektører, der leder bonitetsforretninger. Det er muligt, at der er egne i Danmark, hvor det i et specielt sogn er vanskeligt at finde habile medlemmer af hegnsynet eller boniteringsmænd — der skal jo være to af dem — der ikke, som der i lovforslaget står skrevet, er „part i sagen eller personlig interesseret i dennes udfald eller . . . beslægtet eller besvogret med nogen af parterne i op- eller nedstigende linje eller i sidelinjen så nær som søskendebørn“;

men vi kan jo under udvalgsbehandlingen bede den højtærede landbrugsminister oplyse, om der i de godt 7 år, hegnsloven har været gældende, har vist sig vanskeligheder af slig praktisk art — det lyder måske værre, end det i virkeligheden er.

Lovforslagets § 6, der siger, at to parter ikke ved aftaler kan tilsidesætte de almindelige bestemmelser, f. eks. om vejbredde, mener vi også at kunne tiltræde, og i det hele taget kan vi fra konservativ side også med hensyn til dette lovforslag tilsige en velvillig behandling.

Det sidste af de lovforslag, landbrugsministeren har fremsat, drejer sig om visse ændringer i loven om landbrugsejendomme.

Loven af 1949 om landbrugsejendomme med ændringer af 1951 er jo en af de vanskeligere love, en lov, om hvilken der i sin tid stod megen strid, men som endelig blev vedtaget efter et forlig mellem de implicerede parter, herunder det konservative folkeparti. Det er ikke ganske nemt for én, der ikke har deltaget i forhandlingerne omkring denne lovs tilblivelse, at have kendskab til, endsige forstå, hvordan de enkelte paragraffer er blevet til. Det er heller ikke min hensigt her at tage disse spørgsmål op til diskussion — ikke fordi jeg i og for sig